

2. VLADIMÍR ROY

Narodil sa v roku 1885 v Adamovských Kochanovciach pri Trenčíne. Pochádzal z dobrej rodiny, mama dcéra Jozefa Miloslava Hurbana, otec bol farár a

Vladimír Roy
Epitaľ

Keď pôjdeš, pútniče, okolo cmitera,
kde temný krucifix s bolesťou pozerá,
skloň sa nad náhrobkom, prečítaj
prosím,
nápis, čo dneská už na srdci nosím:
Leží tu v prachu prach, ktorý bol telom
a ktorý kedysi v pohľade smelom
nosieval hrdý lesk, iskrenie duše,
človek, čo trhával tŕnie i ruže.
Blúdil i miloval, veril a smútil,
sklamáný prečasto v skazu sa rútil,
konečne pochoval túžby i márnosti,
tešiac sa nádejou nebeskej radosti!

Starý Smokovec

matičný bibliograf.

Ovládal 8 jazykov, dôležité miesto majú aj jeho preklady. Prekladal Poa, Dickensu, Shakespeara, Byrona, Heineho, Goetheho, atď.

Prierez jeho životom:

1891 - 95 navštevoval ľudovú školu v Kochanovciach a Modre, kde v rodine Daniela Minicha získal národné čítanie. Svoje nadanie začal prejavovať v ochotníckom divadle.

1865 - 99 študoval na gymnáziu v Skalici a býval u svojho strýka Jurkoviča

1899 - 1905 bol študentom Evanjelického lýcea v Bratislave, kde sa začal zaujímať o prírodné vedy a následne uvažoval o štúdiu medicíny, no nakoniec vyhrala teológia

1905 - 09 študoval teológiu a filozofiu

1909 - vysvätený za kňaza a následne sa stal kaplánom v Liptovskom Mikuláši, kde sa začal zaujímať o ľudovú slovesnosť

1910 - 11 bol pozvaný na študijný pobyt do Edinburgu a istý čas cestoval po Európe

1911 - stal sa kaplánom v Krajnom /chvíľu aj v Pešti/

1912 - začal pôsobiť v Púchove ako evanjelický farár a v lete sa oženil s Vierou Švehlovou

1917 - 1918 ako príslušník rakúsko - uhorskej armády bol v aktívnej vojenskej službe, bojoval na talianskom fronte a po vojne v Juhoslávii sa stal spoluveliteľom a organizátorom československého vojska

1919 - 1925 pokračoval opäť v službe farára v Púchove

1925 - v mesiacoch apríl až august pracoval na Biskupskom úrade v Modre, ale kvôli zdravotným problémom skončil a presťahoval sa do Martina

od 8. mája 1927 do 1. aug. 1934 pôsobí ako farár na Bukovci

Jeho zdravie bolo podlomené prácou, vojnou, zlým životným štýlom, no najmä tuberkulózou, na ktorú sa liečil v Novom Smokovci, kde aj v roku 1936 zomrel.

Augsburské vyznanie, 1. článok – o Bohu 15.

Predovšetkým jednomyselne učíme a veríme podľa uznesenia **Nicejského snemu** ¹, že je len jedna Božská bytosť, ktorá sa menuje a aj skutočne je Boh. V tejto jednej

„Lebo traja sú, ktorí vydávajú svedectvo na nebi: Otec, Slovo a Duch Svätý, a títo traja jedno sú.“

1. Ján 5:7

Božskej bytosti sú tri **osoby** ², rovnakej moci a rovnako večné: Boh Otec, Boh Syn, Boh Duch Svätý, všetky tri tvoria jednu Božskú bytosť, večnú, nerozdielnú, **bez konca** ³, nesmiernej **moci, múdrosti a dobroty** ⁴; jeden Stvoriteľ a **Udržiavateľ** všetkých viditeľných a neviditeľných vecí. Pod slovom osoba nerozumie sa čiastka, ani vlastnosť inej bytosti, ale sa rozumie, čo je samo o sebe, ako aj Otcovia

užívali toto slovo pri týchto otázkach.

Zavrhujeme všetky kacírstva, ktoré sa protivia tomuto článku. Zavrhujeme učenie Manichejcov, ktorí hovoria o dvoch bohoch, o dobrom a zlom. Rovnako aj **Valentiniánov, Ariánov, Eunomiánov, Mohamedánov a všetkých týmto podobných, ako aj starých aj nových Samosaténov** ⁶, ktorí hovoria len o jednej Božskej bytosti, o Slove - Kristovi a o Duchu Svätom, vymýšľajú a hovoria, že nemusia byť rozdielne osoby.

Slovo pre nich znamená len obyčajné slovo – hlas. Duch Svätý je pre nich len nálada, stav vnútra. (Napríklad podobný duchu tichosti, duchu pokory.)

„Tvoja spravodlivosť siaha do výšin, Bože, ktorý si veľké veci vykonal; kto Ti je podobný, Bože?“
Žalm 71:19

Vysvetlenie:

1. Snem v meste Nicea bol roku 325. Tu sa kresťania dohodli na vierovyznaní, ktoré máme aj v evanjelickom spevníku na vnútornej strane obalu vzadu.
2. Pod slovom osoba sa chápe niekto, kto je rozdielny od druhých.
3. Nie je ničím limitovaný.
4. Moc bola priradovaná Bohu Otcovi, múdrosť Bohu Synovi a dobrota Bohu Duchu Svätému. Ale všetci rovnako stelesňujú múdrosť, dobrotu a moc.
5. Tieto skupiny popierajú božskosť Syna a aj Ducha Svätého.

„Milosť Pána Ježiša Krista a láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami!“

2. Korinským 13:13

Martin Luther hovorí: „Veď práve na to nás stvoril, aby nás vykúpil a posvätil a okrem toho, keď nám dal a privlastnil všetko, čo je na nebi i na zemi, dal nám Syna a Ducha Svätého, ktorými nás k sebe privádza. Veď, ako sme to už vysvetlili, nikdy by sme neboli mohli spoznať Otcovu lásku a milosť bez Pána Ježiša Krista, ktorý je zrkadlo Otcovho srdca; bez Neho by sme videli len nahnevaného a hrozného sudcu. Ale ani o Kristu by sme neboli mohli nič vedieť, keby nám to nebol vyjaval Duch Svätý.“